

ROZSUDOK

V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ivana Rumanu a členiek senátu JUDr. Idy Hanzelovej a JUDr. Jany Zemkovej PhD., v právnej veci žalobcu: **K. S., s.r.o.**, zastúpený advokátkou: JUDr. A. K., proti žalovanému: **Daňové riaditeľstvo Slovenskej republiky**, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. I//226/10346-72566/2007/994139-r zo dňa 22.10.2007, v konaní o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Trenčíne č.k. 13S/53/2008-75 zo dňa 09.12.2008, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Trenčíne č.k. 13S/53/2008-75 zo dňa 09. decembra 2008 **m e n í** tak, že rozhodnutie žalovaného č. I//226/10346-72566/2007/994139-r zo dňa 22. októbra 2007 v spojení s dodatočným platobným výmerom vydaným Daňovým úradom Považská Bystrica č. 670/230/30256/07/Kav zo dňa 11. júna 2007 **z r u š u j e** podľa § 250j ods. 2 písm. a/ a d/ OSP a vec **v r a c i a** žalovanému na ďalšie konanie.

Žalovaný **j e p o v i n n ý** zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania *443,70 eur* do 30 dní odo dňa právoplatnosti rozsudku na účet právnej zástupkyne žalobcu JUDr. A. K., advokátky.

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Trenčíne rozsudkom č.k. 13S/53/2008-75 zo dňa 09.12.2008 zamietol žalobu žalobcu, ktorou sa domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. I//226/10346-72566/2007/994139-r zo dňa 22.10.2007, ktorým žalovaný potvrdil

rozhodnutie Daňového úradu Považská Bystrica (ďalej aj správca dane) č. 670/230/30256/07/Kav zo dňa 11.06.2007 – dodatočný platobný výmer, ktorým bol žalobcovi vyrubený rozdiel dane z príjmov právnických osôb za zdaňovacie obdobie roku 2005 v sume 182 273,-- Sk na tom základe, že bol žalobcovi zvýšený základ dane na sumu 952 332,-- Sk z titulu, že správca dane vylúčil z daňových výdavkov žalobcu za rok 2005 nákup materiálu – trubiek, plechov, profilov, atď. zaúčtovaný na účet 501 a zvýšil mu následne daňovú povinnosť uvedenú v daňovom priznaní o sumu 182 273,-- Sk, keďže žalobca počas daňovej kontroly neodstránil pochybnosti o vierohodnosti a pravdivosti ním predložených dokladov relevantnými dôkaznými prostriedkami, keďže nepreukázal dodanie kovových materiálov od spoločností O. S., s.r.o., a M. S., s.r.o., keď prehlásil, že má len tie doklady, ktoré predložil ku kontrole. K uvedenému záveru dospeli daňové orgány na podklade kontroly dane z príjmov právnických osôb za zdaňovacie obdobie roku 2005, ktorú vykonával u žalobcu správca dane, pričom o výsledku zistení daňovej kontroly vypracoval protokol č. 670/320/22927/2007/Jak zo dňa 17.05.2007, ktorý prerokoval so žalobcom dňa 07.06.2007. Prerokovanie protokolu sa stalo podkladom pre vydanie dodatočného platobného výmeru. Predmetom žaloby nebolo preskúmanie zákonnosti dodatočného platobného výmeru správcu dane v časti, v ktorej bol upravený výsledok hospodárenia žalobcu za rok 2005 o sumu 64 820,-- Sk, keďže uvedené nebolo napadnuté žalobou.

Žalobca namietal nezákonnosť napadnutých rozhodnutí v časti zvýšenia základu dane z príjmov právnických osôb o sumu 894 512,-- Sk, ktorá pozostáva z vylúčenia faktúry č. 16/2005, č. 120/2005 a č. 104/2005.

Krajský súd v rozhodnutí konštatoval, že medzi účastníkmi zostal sporný záver daňových orgánov, že žalobca ako kontrolovaný daňový subjekt neunesol dôkazné bremeno, keď hodnoverne nepreukázal, že fakturovaný materiál bol skutočne dodaný spoločnosťami M.S., s.r.o., a O. S., s.r.o., a že účtovné doklady boli vystavené na základe reálneho podkladu. Správca dane za účelom preverenia pôvodu nakúpeného materiálu od dodávateľov vypočul svedka J. K., konateľ a spoločností M. S., s.r.o. a O., s.r.o. Svedok ústne do zápisnice dňa 02.10.2006 potvrdil, že označené faktúry o dodaní tovaru žalobcovi vystavil a aj podpísal. Na žiadosť správcu dane svedok nepredložil doklady o nákupe tovaru pre spoločnosti, v ktorých bol konateľom, v takom rozsahu ako bol dodaný žalobcovi. Svedok J. K. bol opakovane vypočutý správcom dane dňa 12.10.2006 za účelom zdokladovania nákupu tovaru predaného žalobcovi. Svedkom predložené faktúry od spoločností J., spol. s r.o., S.C., s.r.o., M.-E., s.r.o., vystavené pre spoločnosť M. S., s.r.o. nezodpovedajú tovaru, ktorý bol dodaný žalobcovi

napriek tomu, že svedok tvrdil, že tovar bol určený pre spoločnosť K. S., s.r.o. Svedok J. K. v ďalšej výpovedi nevedel objasniť pôvod fakturovaného tovaru pre žalobcu v sume 253 257,60 Sk a v písomnom podaní zo dňa 14.11.2005 uviedol, že tovar pre žalobcu nakupoval od svojich dodávateľov ako boli spoločnosti S.-C., s.r.o., N., s.r.o., G., s.r.o., ako aj od iných subjektov a to bez fakturácie, pretože to bolo finančne výhodné.

Správca dane prešetril podnikateľskú činnosť označených obchodných spoločností a zistil, že S.-C., s.r.o., D., nemá skladové priestory, nemá zamestnancov, ani výrobné prostriedky, nemá otvorený účet v banke a nevedie skladovú evidenciu. Spoločnosť N., s.r.o., M. P., podľa vyjadrenia konateľa K., nevykonáva žiadnu podnikateľskú činnosť, touto spoločnosťou nebola vystavená žiadna faktúra a nebol dodaný žiaden tovar pre spoločnosť M.S., s.r.o.

A. G., podľa výpisu z obchodného registra konateľ spoločnosti G. S., s.r.o., uviedol, že žiadnu podnikateľskú činnosť nevykonával, je nezamestnaný, evidovaný na úrade práce a žije v Azylovom dome v Považskej Bystrici.

Ing. J. K., konateľ spoločnosti J., s.r.o. ako aj poverený riadením spoločnosti S. M. vo výpovedi pred správcom dane uviedli, že so spoločnosťou O. S., s.r.o., nespolupracovali, pre túto spoločnosť žiadne faktúry nevystavili.

Krajský súd v danej veci konštatoval, že dospel k záveru, že žalobca neunesol dôkazné bremeno, ktoré v daňovom konaní na ňom spočívalo, pretože pri daňovom konaní sa uplatňuje zásada prejednávacia a nie zásada vyhľadávacia. Žalobca nepreukázal, že tovar bol skutočne preukázateľne dodaný od spoločnosti O. S., s.r.o. na základe tovarových faktúr č. X1 a č. X2 a od spoločnosti M. S., s.r.o., na základe tovarovej faktúry č. X3. Žalobca mal vo svojej evidencii doklady, ktoré sú použiteľné na daňové účely len vtedy, ak je nepochybné, že v nich uvedené údaje odrážajú skutočnosť, teda sú hodnoverné a vystavil ich ten, kto ich vystaviť mal a za plnenia, ktoré sa reálne aj uskutočnili. Podľa krajského súdu nestačí, aby bola splnená zákonná povinnosť formálne tým, že je uvedená na daňovom doklade. Uvedená povinnosť musí byť aj skutočne vykonaná a všetky údaje musia byť aj zrealizované. Za týmto účelom má daňový subjekt aj možnosť požiadať iný daňový subjekt, ktorý mu tovar dodáva, alebo poskytuje služby, aby pred realizáciou úhrady týchto platieb daňové doklady riadne vystavil a daňový subjekt si ich má riadne overiť. Je teda na daňovom subjekte, aby postupoval so vzornou starostlivosťou tak, aby ani daňová kontrola nespôsobilá daňovému

subjektu problémy s preukazovaním hodnovernosti daňových dokladov a rozsahu vykonaných prác alebo dodaných tovarov a služieb. Krajský súd sa stotožnil s uvedeným dôvodom aj so závermi daňových orgánov, podľa ktorých náklady zaúčtované žalobcom na sporných faktúrach, nie sú daňovými výdavkami a preto bola dôvodná úprava základu dane z príjmov právnických osôb za rok 2005.

Proti rozsudku krajského súdu sa včas odvolal žalobca uvádzajúc, že sa s rozhodnutím súdu prvého stupňa nestotožňuje, pretože považuje rozhodnutie súdu za nesprávne a nespravodlivé voči žalobcovi, keďže je názoru, že žalobca nemôže niesť zodpovednosť za podnikateľskú činnosť a vedenie evidencie dodávateľov tovaru spoločností M. S., s.r.o. a O. S., s.r.o. Od týchto spoločností žalobca nakúpil tovar, tovar prebral, aj ho zaplatil, o čom svedčia aj výpisy z účtov a tovar ďalej predal firmám T., s.r.o., ako komponenty pre kompletovanie dverí a do Nemecka spoločnosti I., G., T. ako komponenty do stoličiek, a tieto spoločnosti žalobcovi za tovar zaplatili. Podľa žalobcu je druhoradé, že konateľ spoločnosti M. S., s.r.o. a O. S., s.r.o. pán K. sa priznal okrem iného aj k tomu, že pochybil, že tovar nadobudol aj s častí legálne s častí „pod rukou“, nevedol dôslednú evidenciu svojich faktúr, pričom jednu faktúru mal zaevidovanú pod iným číslom a dve faktúry zaevidované nemal, čo odôvodňoval svojím zlým zdravotným stavom. Žalobca uviedol, že pán K. ho vyhľadal, priniesol mu ponukový list, na podklade ktorého si žalobca vybral tovar, o ktorý mal záujem, objednaný tovar mu bol dodaný, dopravu zabezpečil dodávateľ, a preto žalobca nemal pri realizácii tohto obchodného prípadu žiaden dôvod pochybovať o hodnovernosti tovaru, prípadne pýtať si potvrdenia a dôkazy, akým spôsobom došlo k nadobudnutiu, resp. či v tejto súvislosti má dodávateľ žalobcu zaevidované faktúry, resp. či oplýva iným účtovnými dokladmi. Podľa odvolateľa ust. § 29 ods. 8 zák.č. 511/1992 Zb. o správe daní a poplatkov a o zmenách v sústave územných finančných orgánov v znení neskorších predpisov (ďalej len zák.č. 511/1992 Zb.) nepredstavuje absolútne dôkazné bremeno daňových subjektov, ale vymedzuje len rozsah ich dôkaznej povinnosti. Žalovaný ani súd neakceptovali vyjadrenia konateľa dodávateľov žalobcu, ktorý potvrdil dodanie tovaru, pričom žalovaný oprel svoje rozhodnutia o skutkové zistenia a nedostatky na strane iných subjektov, ktoré žalobca nemohol ovplyvniť.

S poukazom na uvedené z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia veci navrhol žalobca aby Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Trenčíne č.k. 13S/53/2008-75 zmenil tak, že napadnuté rozhodnutie žalovaného č. I/226/10346-72566/2007/994139-r zo dňa 22.10.2007 zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

K odvolaniu sa písomne vyjadril žalovaný dňa 12.02.2009 tak, že dôvodom vyrubenia rozdielu dane z príjmov právnických osôb v tomto prípade bol jednak časový nesúlad zúčtovaných nákladov v celkovej výške 64 820,-- Sk a jednak porušenia ustanovenia § 2 písm. i/ zák.č. 595/2003 Z.z. o dani z príjmov v znení platnom v roku 2005, keď výdavky fakturované spornými dodávateľskými faktúrami v celkovej výške 894 512,-- Sk neuznal za daňové výdavky, keďže daňový subjekt neunesol dôkazné bremeno. Žalovaný uviedol, že predloženie dokladov je len jednou z hmotnoprávných podmienok na uznanie daňového výdavku, pričom aj keď je takýto doklad riadne zaúčtovaný neznamená to, že výdavky boli zahrnuté do základu dane oprávnene. Faktúra, dodací list, zmluva, či skladová karta materiálu samé o sebe preukázaním realizácie obchodného vzťahu nie sú, pretože listinný dôkaz nie je bez preukázania skutkovej podstaty dôkazom o tom, že určité plnenie nebolo uskutočnené. Uvedená podmienka vyplýva z ustanovenia § 2 písm. i/ citovaného zákona o dani z príjmov v platnom znení, pričom daňovým výdavkom je výdavok (náklad) na dosiahnutie, zabezpečenie a udržanie príjmov preukázateľne vynaložených daňovníkom, zaúčtovaný v účtovníctve daňovníka alebo zaevidovaný v evidencii daňovníka podľa § 6 ods. 11, ak tento zákon neustanovuje inak.

Daňovými výdavkami podľa § 21 zák.č. 595/2003 Z.z. nie sú výdavky, ktoré nesúvisia so zdaniteľným príjmom, aj keď tieto výdavky daňovník účtoval výdavky, ktorých vynaloženie na daňové účely nie je dostatočne preukázané a taxatívne vymedzené výdavky uvedené v písmene a/ - k/ tohto ustanovenia zákona. V tejto veci správca dane vykonal rozsiahle dokazovanie, keď jednak vypočúval ako svedka viackrát konateľa spoločnosti O. S., s.r.o. a M. S., s.r.o., J. K., zabezpečil výpovede konateľov spoločnosti, ktoré mali byť dodávateľom kovových materiálov pre spoločnosť O. S., s.r.o., a M. S., s.r.o., zabezpečil miestne zisťovanie u vyšetrovateľky Ing. M., kde preveroval účtovné doklady spoločnosti O. S., s.r.o., a v neposlednom rade vyzval konateľa kontrolovanej spoločnosti na predloženie ďalších dôkazov. Ani s ohľadom na takéto rozsiahle dokazovanie nebolo preukázané, že kovové materiály žalobcovi dodali práve spoločnosti O. S., s.r.o., a M. S., s.r.o., teda spoločnosti uvedené na sporných dodávateľských faktúrach. Na základe uvedených skutočností navrhol Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky odvolaním napadnutý rozsudok Krajského súdu v Trenčíne, ktorým bola žaloba zamietnutá ako vecne správny potvrdiť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku, ďalej len OSP) preskúmal odvolaním napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa v rozsahu dôvodov uvedených v odvolaní (§ 212 ods. 1 OSP) v súlade s § 250ja ods. 2 veta prvá OSP v spojení s § 250ja ods. 3 veta prvá OSP a rozsudok krajského súdu zmenil tak, že zrušil rozhodnutie žalovaného ako aj správcu dane podľa § 250j ods. 2 písm. a/, d/ OSP a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie z dôvodu, že napadnuté rozhodnutie žalovaného ako aj správcu dane vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci a z dôvodu nepreskúmateľnosti rozhodnutia pre nezrozumiteľnosť alebo pre nedostatok dôvodov.

Najvyšší súd Slovenskej republiky sa oboznámil s pripojeným administratívnym ako aj súdnym spisom. Zistil, že správca dane vykonal vo veci rozsiahle dokazovanie, avšak výsledkom nie je jednoznačný záver, že by tovar vyfakturovaný tromi faktúrami nebol žalobcovi reálne aj dodaný. Spornými zostali:

1. faktúra č. 16/2005 zo dňa 01.03.2005, ktorou mala byť vyúčtovaná dodávka tovaru od spoločnosti M. S., s.r.o., P. za tovar v celkovej hodnote 253 257,-- Sk bez dane z pridanej hodnoty (ďalej len DPH),
2. faktúra č. 120/2005 zo dňa 11.10.2005 za dodávku plechov, trubiek, profilov od spoločnosti O. S., s.r.o., P. v celkovej hodnote 501 655,-- Sk bez DPH,
3. faktúra č. 104/2005 zo dňa 16.09.2005 rovnako od spoločnosti O. S., s.r.o. P. za dodávku materiálu v celkovej hodnote 136 600,-- Sk.

Úlohou súdu bolo v danom prípade posúdiť, či daňové orgány pri rozhodovaní vo veci vychádzali so spoľahlivo zisteného skutkového stavu pri vyslovení právneho názoru, že daň z príjmov právnických osôb za rok 2005 bola v daňovom priznaní uvedená v nesprávnej výške. So zákonnými podmienkami, ktoré vyplývajú z ust. § 2 písm. i/, § 21 ods. 1 zák.č. 595/2003 Z.z. o dani z príjmov v spojení s § 29 ods. 8 zák.č. 511/1992 Zb.

Podľa § 2 písm. i/ zákona č. 595/2003 Z.z. o dani z príjmov v znení účinnom v rozhodujúcom období, t.j. do 31.12.2005, ďalej len zákon č. 595/2003 Z.z., na účely tohto zákona sa rozumie daňovým výdavkom výdavok (náklad) na dosiahnutie, zabezpečenie a udržanie príjmov preukázateľne vynaložený daňovníkom, zaúčtovaný v účtovníctve 1) daňovníka alebo zaevidovaný v evidencii daňovníka podľa § 6 ods. 11, ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa § 21 ods. 1 zákona č. 595/2003 Z.z. o dani z príjmov daňovými výdavkami nie sú výdavky (náklady), ktoré nesúvisia so zdaniteľným príjmom, aj keď tieto výdavky (náklady) daňovník účtoval, 1) výdavky (náklady), ktorých vynaloženie na daňové účely nie je dostatočne preukázané, a ďalej

- a) výdavky (náklady) na obstaranie hmotného majetku, nehmotného majetku (§ 22) a hmotného majetku a nehmotného majetku vylúčeného z odpisovania (§ 23),
- b) výdavky na zvýšenie základného imania vrátane splácania pôžičiek,
- c) obstarávacia cena cenných papierov a obchodných podielov na obchodnej spoločnosti alebo družstve s výnimkou uvedenou v § 19 ods. 2 písm. f/ a g/ a s výnimkou kladného rozdielu medzi obstarávacou cenou cenného papiera a hodnotou zúčtovanou pri splatnosti cenného papiera,
- d) výdavky na vyplácané podiely na zisku vrátane podielov na zisku (tantiém) členov štatutárnych orgánov a ďalších orgánov právnických osôb,
- e) výdavky (náklady) presahujúce limity ustanovené týmto zákonom alebo osobitnými predpismi 15) a výdavky (náklady) vynaložené v rozpore s týmto zákonom alebo s osobitnými predpismi, 103)
- f) výdavky prevyšujúce príjmy v zariadeniach na uspokojovanie potrieb zamestnancov alebo iných osôb s výnimkou § 17 ods. 3 písm. e/, pričom výdavky a príjmy sa posudzujú v úhrne za všetky zariadenia,
- g) výdavky na technické zhodnotenie (§ 29 ods. 1) a výdavok, ktorý sa považuje za technické zhodnotenie (§ 29 ods. 2),
- h) výdavky na reprezentáciu okrem výdavkov na reklamné predmety označené obchodným menom alebo ochrannou známkou poskytovateľa v hodnote neprevyšujúcej 500 Sk za jeden predmet,
- i) výdavky na osobnú potrebu daňovníka vrátane výdavkov (nákladov) na ochranu osoby daňovníka a blízkych osôb daňovníka, na ochranu majetku daňovníka, ktorý nie je súčasťou obchodného majetku daňovníka, a majetku blízkych osôb daňovníka; toto ustanovenie sa nepoužije na výdavky (náklady) podľa § 19 ods. 2 písm. e/,
- j) výdavky (náklady) vynaložené na príjmy nezahŕňané do základu dane,
- k) výdavky (náklady) na nákup vlastných akcií vo výške sumy prevyšujúcej nominálnu hodnotu akcií.

Podľa § 29 ods. 8 zákona č. 511/1992 Zb. o správe daní a poplatkov a o zmenách v sústave územných finančných orgánov, ďalej len zákon č. 511/1992 Zb., daňový subjekt

preukazuje skutočnosti, ktoré majú vplyv na správne určenie dane a skutočnosti, ktoré je povinný uvádzať v priznaní, hlásení a vyúčtovaní alebo na ktorých preukázanie bol vyzvaný správcom dane v priebehu daňového konania, ako aj vierohodnosť, správnosť alebo úplnosť povinných evidencií alebo záznamov vedených daňovým subjektom.

Pre splnenie zákonných podmienok pre uznanie daňového výdavku a následne určenie správnej výšky základu dane nepostačuje ak daňovník deklaruje prijatie dodávky tovaru len preukázaním daňového dokladu – faktúry s predpísaným obsahom. Na jednej strane daňové doklady musia jednoznačne preukazovať prijatie zdaniteľného plnenia, na strane druhej je potrebné, aby bolo preukázané, že k prijatiu tovaru deklarovaného v daňovom doklade reálne aj prišlo. Pokiaľ nie sú splnené tieto hmotnoprávne podmienky, nie je možné konštatovať, že daňový subjekt preukázal rozhodujúce skutočnosti, ktoré mali vplyv na správne určenie dane.

V tomto prípade z obsahu administratívneho spisu ako aj z obsahu napadnutých rozhodnutí správcu dane a žalovaného vyplynulo, že bolo skutočne vykonané rozsiahle dokazovanie, avšak uberalo sa nesprávnym smerom pre zistenie podstaty tohto sporu. Z obsahu samotných daňových rozhodnutí odvolací súd nezistil, či k reálnemu dodaniu vyúčtovaného tovaru vo faktúre č. 16/2005, č. 120/2005 a č. 104/2005 došlo alebo nie. Správca dane sa zameril na dokazovanie, ktoré smerovalo k preukázaniu spôsobu nadobudnutia tovaru u dodávateľa žalobcu, čo podľa názoru odvolacieho súdu pri dani z príjmu nie je rozhodujúce. V tomto prípade sa mal správca dane ako aj žalovaný predovšetkým zamerať na preukazovanie samotnej realizácie dodávky tovaru medzi dodávateľom a samotným žalobcom. Na uvedené však dokazovanie bolo zamerané len čiastočne. Z predložených dokladov ako aj z vyjadrení, či už samotného žalobcu, ako aj konateľa spoločnosti M. S., s.r.o. a O. S., s.r.o. vyplynulo, že uvedený tovar bol dodaný. V administratívnom spise sa však nenachádzajú dôkazy alebo listiny, ktorými malo byť uvedené preukázané, najmä nie je preukázaný spôsob, akým sa preukazovala dodávka predmetného tovaru. Na jednej strane správca dane tvrdí, že k dodávke - k reálnemu plneniu v tomto prípade neprišlo, na druhej strane sa vôbec nezaoberal tvrdením žalobcu, že uvedený nakúpený materiál žalobca predal firme T., s.r.o. ako komponenty pre kompletovanie dverí a ďalšiemu odberateľovi spoločnosti I., G., T., Nemecko, ako komponenty do stoličiek, za ktoré údajne tieto spoločnosti aj žalobcovi zaplatili. Podľa tvrdení žalobcu sa týmito skutočnosťami mal správca dane aj žalovaný zaoberať, avšak súd tieto skutočnosti z obsahu napadnutých rozhodnutí nezistil. Mali byť podstatnými preto, aby bolo možné danú vec

správne právne posúdiť. Uvedený postup správcu dane, ako aj žalovaného, ako aj samotné preskúmané rozhodnutia považuje súd z uvedených dôvodov nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov.

Súd sa zaoberal námietkou žalovaného, že žaloba v tomto prípade nebola podaná včas. V tomto prípade sa stotožnil so záverom, ku ktorému dospel krajský súd, keďže z obsahu pripojeného administratívneho spisu vyplynulo, že plnomocenstvo, ktoré bolo v tomto prípade žalobcom udelené daňovému poradcovi JUDr. J. H., podľa podacej pečiatky bolo založené do administratívneho spisu dňa 13.06.2007, udelené bolo dňa 11.06.2007, t.j. ešte pred vydaním dodatočného platobného výmeru Daňovým úradom Považská Bystrica. Z tohto dôvodu preto postupoval žalovaný správne, keď rozhodnutie doručil zástupcovi žalobcu dňa 26.06.2008 a lehota na podanie žaloby začala plynúť nasledujúci deň po doručení rozhodnutia žalovaného zástupcovi žalobcu, ktorého si určil žalobca na konanie pred daňovým riaditeľstvom a daňovým úradom.

S poukazom na uvedené odvolací súd rozsudok Krajského súdu v Trenčíne č.k. 13S/53/2008-75 zo dňa 09.12.2008 zmenil podľa § 250ja ods. 3 OSP tak, že zrušil rozhodnutie žalovaného ako aj správcu dane a vec vrátil vec žalovanému na ďalšie konanie.

O trovách konania rozhodol súd podľa § 246c ods. 1 OSP v spojení s § 224 ods. 1, 2 OSP a § 250k ods. 1 veta prvá tak, že priznal úspešnému žalobcovi právo na náhradu trov konania. Súdny poplatok za podanie žaloby **66,38 eura**, súdny poplatok za podané odvolanie **66 eur** ako aj trovy právneho zastúpenia za štyri úkony právnej služby: prevzatie a príprava vecí, podanie žaloby na súd dňa 31.07.2008, účasť na pojednávaní na Krajskom súde v Trenčíne dňa 09.12.2008, spracovanie a podanie odvolania zo dňa 29.01.2009, na základe § 11 ods. 1, § 14 ods. 1 písm. a/, c/, d/ vyhlášky ministerstva spravodlivosti č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb, ďalej len vyhláška z toho $3 \times 48,62 \text{ eura} + 1 \times 53,49 \text{ eura} = 199,35 \text{ eura} + 19\% \text{ DPH} (\text{§ } 18 \text{ ods. } 3 \text{ vyhlášky}) = \mathbf{237,22 \text{ eura}}$. Ďalej $3 \times 6,30 \text{ eura} = 18,90 \text{ eura}$ za režijný paušál podľa § 16 ods.3 vyhlášky za úkony zrealizované v roku 2008 a $1 \times 6,95 \text{ eura}$ za režijný paušál za úkon z roku 2009. Celkom trovy právneho zastúpenia $237,22 \text{ eura} + 18,90 \text{ eura} + 6,95 = \mathbf{263,07 \text{ eura}}$.

Žalobca si ďalej uplatnil cestovné z Považskej Bystrice do Trenčína a späť vozidlom advokátskej kancelárie evidenčné číslo X., Mercedes Benz v dĺžke 88 km pri priemernej

spotrebe nafty 7,3 l / 100 km, vo výške **6,17 eura**, náhrada za stratu času za štyri polhodiny po á 10,52 eura = **42,08 eura**.

Celkom trovy žalobcu priznané na náhradu sú: 66,38 + 66 + 263,07 + 6,17 + 42,08 = 443,70 eura.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave dňa 14. mája 2009

JUDr. Ivan R u m a n a , v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia:
Alena Augustiňáková